॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

युआनः प्रंथमम्मनंस्तृत्वायं सिवृता धियः। अग्निं ज्योतिर्निचाय्यं पृथिव्या अध्याभंरत्। युक्ताय मनंसा देवान्थ्सुवंर्यतो धिया दिवम्। बृहञ्चोतिः करिष्यतः संविता प्र सुंवित तान्। युक्तेन मनंसा व्यं देवस्यं सिवृतुः स्व। सुवर्गेयांय शक्त्यै। युअते मनं उत युंअते धियो विप्रा विप्रंस्य बृह्तो विंप्श्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इत् (१)

मही देवस्यं सिवतः परिष्ठतिः। युजे वां ब्रह्मं पूर्व्यं नमोंभिविं श्लोकां यन्ति पृथ्यंव सूराः। शृण्वन्ति विश्वं अमृतंस्य पुत्रा आ ये धामांनि दिव्यानिं तस्थुः। यस्यं प्रयाणमन्वन्य इद्ययुर्देवा देवस्यं मिह्मानमर्चतः। यः पार्थिवानि विम्मे स एतंशो रजार्श्स देवः संविता महित्वना। देवं सिवतः प्र सुंव युज्ञम्प्र सुंव (२)

यज्ञपंतिम्भगांय दिव्यो गंन्ध्वंः। केतपूः केतंं नः पुनातु वाचस्पित्वाचंम्द्य स्वंदाति नः। इमं नो देव सवितर्य्ज्ञं प्र सुंव देवायुव सिख्विदि स्माजितं धन्जित सिक्ष्या स्तोम् समर्थय गायुत्रेणं रथन्त्रस्। बृहद्गायुत्रवंति।

देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रस्वेऽश्विनौर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तौभ्याम्गायत्रेण छन्दसाऽऽदंदेऽङ्गिर्स्वदिभ्रिरिस् नारिः (३)

असि पृथिव्याः सधस्थांदग्निम्पुंरीष्यंमङ्गिरस्वदा भंर त्रैष्टुंभेन

त्वा छन्द्साऽऽदंदेऽङ्गिर्स्बद्धिभ्रेरिस् नारिरिस् त्वयां वयर स्थस्थ आग्निर शंकेम् खिनतुं पुरीष्यं जागतेन त्वा छन्द्सा-ऽऽदंदेऽङ्गिर्स्बद्धस्तं आधायं सिवता बिभ्रदिभ्रिरं हिर्ण्ययींम्। तया ज्योतिरजंस्विमिद्गिं खात्वी न आ भ्रानुंष्ट्रभेन त्वा छन्दसाऽऽदंदेऽङ्गिरस्वत्॥

पृथिव्यामि योनिः। युआथार् रासमं युवमस्मिन् यामे वृषण्वस्। अग्निम्भरंन्तमस्मयुम्। योगेयोगे त्वस्तरं वाजेवाजे हवामहे। सर्खाय इन्द्रंमूतये। प्रतूर्वन्नं (५)

एह्यंवृक्तामृत्रशंस्ती रुद्रस्य गाणंपत्यान्मयोभूरेहिं। उर्वन्तरिक्षमन्विंहि स्वस्तिगंव्यृतिरभयानि कृण्वत्र। पूष्णा स्युजां सह। पृथिव्याः सुधस्थांदग्निम्पुंरीष्यंमिङ्गर्स्वदच्छैंह्यग्निम्पुंरीष्यंमिङ्गर्स्

स्ह। पृथिव्याः स्थर्थाद्विग्नेम्पुरीष्यमिङ्गिर्स्वदच्छेह्यग्निम्पुरीष्यमिङ्गिर्स ऽग्निम्पुरीष्यमिङ्गिर्स्वद्वरिष्यामोऽग्निम्पुरीष्यमिङ्गिर्स्वद्वरामः। अन्वग्निरुषसामग्रमख्यदन्वहानि प्रथमो जातवेदाः। अनु सूर्यस्य (६)

पुरुत्रा चं र्ष्मीननु द्यावांपृथिवी आ तंतान। आगत्यं वाज्यध्वेनः सर्वा मृथो वि धूंनुते। अग्निर स्थस्थे मह्ति चक्षुंषा नि चिंकीषते। आक्रम्यं वाजिन्पृथिवीम्ग्निमिंच्छ रुचा त्वम्। भूम्यां वृत्वायं नो ब्रूहि यतः खनांम् तं व्यम्। द्यौस्तें पृष्ठं पृंथिवी स्थस्थंमात्मान्तिरक्षिर समुद्रस्ते योनिः। विख्याय चक्षुंषा त्वम्भि तिष्ठ (७)

पृत्न्यतः। उत्क्रांम महते सौभंगायास्मादास्थानां द्विणोदा वांजित्र। वयः स्यांम सुमृतौ पृंथिव्या अग्निं खनिष्यन्तं उपस्थे अस्याः। उदंक्रमीद्रविणोदा वाज्यवीकः स लोकः सुकृतं पृथिव्याः। ततः खनेम सुप्रतीकमृग्निः सुवो रुहाणा अधि नाकं उत्तमे। अपो देवीरुपं सृज् मधुंमतीरयक्ष्मायं प्रजाभ्यः। तासाः स्थानादुन्निंहतामोषंधयः सुपिप्पलाः। जिर्घर्मि (८)

अग्निम्मनंसा घृतेनं प्रतिक्ष्यन्तम्भुवंनानि विश्वां। पृथुं तिरश्चा वयंसा बृहन्तं व्यचिष्टमन्नर् रभसं विदानम्। आ त्वां जिधर्मि वचंसा घृतेनारक्षसा मनंसा तज्जंषस्व। मर्यश्नीः स्पृह्यद्वंणीं अग्निर्नाभिमृशे तन्तवा जर्ह्वंषाणः। परि वाजंपतिः क्विरग्निरह्व्या न्यंक्रमीत्। दध्द्रलांनि दाशुषें। परि त्वाऽग्ने पुरं व्यं विप्रर् सहस्य धीमहि। धृषद्वंणं दिवेदिवे भेत्तारंम्भङ्कुरावंतः। त्वमंग्रे द्युभिस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमुद्धस्त्वमश्मंनस्परि। त्वं वनैभ्यस्त्वमोषंधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः॥ (९)

पृत्वं-स्पर्वस्य तिष्ट् जियंमि भेतारं विश्वतिश्वं॥———[२] देवस्यं त्वा सवितुः प्रंस्वेंऽश्विनौर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां पृथिव्याः स्थस्थेऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिर्स्वत्खंनामि। ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने

पृथिव्याः स्थस्यऽग्निमपुराष्यमाङ्गर्स्वत्खनामा ज्यातिष्मन्त त्वान्न सुप्रतीक्मजंस्रेण भानुना दीद्यांनम्। शिवं प्रजाभ्योऽहिर्स्सन्तं पृथिव्याः स्थस्थेऽग्निं पुरीष्यमङ्गिर्स्वत्खनामि। अपां पृष्ठमंसि स्प्रथां उर्वग्निम्भेरिष्यदपराविषष्ठम्। वर्धमानम्मह आ च पुष्कंरं दिवो मात्रया वरिणा प्रथस्व। शर्म च स्थः (१०)

वर्म च स्थो अच्छिंद्रे बहुले उभे। व्यचंस्वती सं वंसाथाम्भतमाग्निम्पुंरीष्यम्। सं वंसाथा स्पृवर्विदां समीची उरंसा त्मना। अग्निमन्तर्भरिष्यन्ती ज्योतिष्मन्तमजंस्रमित्। पुरीष्योऽसि विश्वभंराः। अथंवां त्वा प्रथमो निरंमन्थदग्ने। त्वामंग्ने पुष्कंरादध्यथंवां निरंमन्थत। मूर्जो विश्वंस्य वाघतंः। तम् त्वा दृध्यङ्कृषिः पुत्र ईंधे (११)

अर्थर्वणः। वृत्रहणं पुरन्द्रम्। तमुं त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तंमम्। धनुंजय रणंरणे। सीदं होतः स्व उं लोके चिकित्वान्थ्सादयां यज्ञ र सुंकृतस्य योनौं। देवावीर्देवान् ह्विषां यजास्यग्ने बृहद्यजमाने वयो धाः। नि होतां होतृषदेने विदानस्त्वेषो दीदिवार अंसदथ्सुदक्षः। अदंब्धव्रतप्रमित्विसिष्ठः सहस्रम्भरः शुचिजिह्वो अग्निः। सर सीदस्व महार असि शोचस्व (१२)

देववीतंमः। वि धूममंग्ने अरुषिम्मियेध्य सृज प्रंशस्त दर्शतम्। जिनेष्वा हि जेन्यो अग्ने अहार्र हितो हितेष्वंरुषो वनेषु। दमेदमे सप्त रत्ना दर्धानोऽग्निर्होता नि षंसादा यजीयान्॥ (१३)

स्थु ई्धे शोचंस्व सुप्तविर्श्यतिश्र॥-----[3]

. 1

सं ते वायुर्मात्रिश्वां दधातूत्तानायै हृदंयं यद्विलिष्टम्। देवानां यश्चरंति प्राणथेन तस्मैं च देवि वर्षडस्तु तुभ्यम्। सुजांतो ज्योतिषा सह शर्म वर्रूथमासंदः सुवंः। वासो अग्ने विश्वरूप् सं व्ययस्व विभावसो। उद् तिष्ठ स्वध्वरावां नो देव्या कृपा। दृशे च भासा बृंहता सुंशुक्तनिराग्ने याहि सुशस्तिभिः। (१४)

ऊर्ध्व ऊ षु णं ऊतये तिष्ठां देवो न संविता। ऊर्ध्वो वार्जस्य सनिता यद्श्विभिर्वाघद्भिर्विह्वयांमहे। स जातो गर्भो असि रोदंस्योरग्ने चारुर्विभृत ओषधीषु। चित्रः शिशुः परि तमा इंस्यक्तः प्र मातृभ्यो अधि कनिक्रदद्गाः। स्थिरो भव वीड्वं अ आशुर्भव वार्ज्यवत्र। पृथुर्भव सुषद्स्त्वमृग्नेः पुरीष्वाहंनः। शिवो भव (१५)

प्रजाभ्यो मानुषीभ्यस्त्वमंङ्गिरः। मा द्यावापृथिवी अभि शूंशुचो मान्तरिक्षुं मा वनस्पतीन्। प्रेतुं वाजी कनिऋदुन्नानंदुद्रासंभुः पत्वा। भरंत्रियम्पुंरीष्यं मा पाद्यायुंषः पुरा। रासंभो वां किनंत्रद्रथ्सुयुंक्तो वृषणा रथे। स वांम्ग्निम्पुंरीष्यंमाशुर्दूतो वंहादितः। वृषाग्निं वृषणम्भरंत्रुपां गर्भरं समुद्रियम्। अग्नु आ यांहि (१६)

वीतयं ऋतः स्त्यम्। ओषंधयः प्रति गृह्णीताग्निमेतः शिवमायन्तम्भयत्रं युष्मान्। व्यस्यन्विश्वा अमंतीररातीर्निषीदंत्रो अपं दुर्मृतिः हंनत्। ओषंधयः प्रति मोदध्वमेनुम्पुष्पांवतीः सुपिप्पलाः। अयं वो गर्भे ऋत्वियः प्रतः सुधस्थमासंदत्॥ (१७)

चुश्क्तिभः शिवो भंव यहि पद्विरंशव॥——[४]
वि पार्जसा पृथुना शोश्चानो बार्धस्व द्विषो रक्षसो अमीवाः।

सुशर्मणो बृह्तः शर्मणि स्यामुग्नेर्ह सुहवस्य प्रणीतौ। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उशतीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः। मित्रः (१८)

स्रमुज्यं पृथिवीम्भूमिं च ज्योतिषा सह। सुजातं जातवेदसम्भिं वैश्वान्रं विभुम्। अयक्ष्मायं त्वा सर सृंजामि प्रजाभ्यः। विश्वें त्वा देवा वैश्वान्राः सर सृंजन्त्वानुंष्टुभेन् छन्दंसाङ्गिर्स्वत्। रुद्राः स्म्भृत्यं पृथिवीम्बृहञ्चोतिः समीधिरे। तेषां भानुरजस्त्र इच्छुको देवेषुं रोचते। सरसृष्टां वसुंभी रुद्रैधीरैः कर्मृण्यांम्मृदम्ं। हस्तांभ्याम्मृद्धीं कृत्वा सिनीवाली केरोतु (१९)

ताम्। सिनीवाली सुंकपूर्दा सुंकुरीरा स्वौप्शा। सा तुभ्यंमदिते मह् ओखां दंधातु हस्तयोः। उखां करोतु शक्त्यां बाहुभ्यामदितिर्धिया। माता पुत्रं यथोपस्थे साग्निम्बिभर्तु गर्भ् आ। मखस्य शिरोंऽसि यज्ञस्यं पदे स्थः। वसंवस्त्वा कृण्वन्तु गायत्रेण छन्दंसाङ्गिर्स्वत्पृंथिव्यंसि रुद्रास्त्वां कृण्वन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्दंसाङ्गिरस्वदन्तरिक्षमिस (२०)

आदित्यास्त्वां कृण्वन्तु जागंतेन छन्दंसाङ्गिर्स्वद्यौरंसि विश्वैं त्वा देवा वैश्वान्ताः कृण्वन्त्वानुष्टुभेन छन्दंसाङ्गिर्स्विद्दशोऽसि ध्रुवासि धारया मिये प्रजार रायस्पोषं गौप्त्यर सुवीर्यरं सजातान् यजमानायादित्ये रास्नास्यिदितिस्ते बिलं गृह्णातु पाङ्केन छन्दंसाङ्गिर्स्वत्। कृत्वाय सा महीमुखाम्मृन्मर्यो योनिम्ग्रये। ताम्पुत्रेभ्यः सम्प्रायंच्छददितिः श्रपयानिति॥ (२१)

वसंवस्त्वा धूपयन्तु गायत्रेण् छन्दंसाङ्गिर्स्वद्रुद्रास्त्वां धूपयन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्दंसाङ्गिर्स्वदांदित्यास्त्वां धूपयन्तु जागंतेन् छन्दंसाङ्गिरस्वद्विश्वें त्वा देवा वैश्वानरा धंपयन्त्वानंष्टभेन

मित्रः करोत्वन्तरिक्षमसि प्र चृत्वारि च॥

छन्दंसाङ्गिर्स्विद्विश्वं त्वा देवा वैश्वान्रा धूंपयन्त्वानुंष्टुभेन् छन्दंसाङ्गिर्स्विदन्द्रंस्त्वा धूपयत्विङ्गिर्स्विद्वष्णुंस्त्वा धूपयत्विङ्गिर्स्वद्वर्थं धूपयत्विङ्गिर्स्वदिदितिस्त्वा देवी विश्वदेवयावती पृथिव्याः सुधस्थैं- ऽिङ्गरुस्वत्खंनत्ववट देवानां त्वा पत्नीः (२२)

देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः स्घस्थैऽङ्गिर्स्वद्दंधतूखे धिषणौस्त्वा देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः स्घस्थैऽङ्गिर्स्वद्भीन्धंतामु ग्रास्त्वां देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः स्घस्थैऽङ्गिर्स्वच्छ्रंपयन्तूखे वरूत्रयो जनयस्त्वा देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः स्घस्थै-ऽङ्गिर्स्वत्पंचन्तूखे। मित्रैतामुखाम्पंचैषा मा भेदि। एातां ते परि ददाम्यभित्त्ये। अभीमाम् (२३)

मृहिना दिवंग्मित्रो बंभूव स्प्रथाः। उत श्रवंसा पृथिवीम्।
मित्रस्यं चर्षणीधृतः श्रवो देवस्यं सान्सिम्। द्युम्नं चित्रश्रंवस्तमम्।
देवस्त्वां सिवतोद्वंपत् सुपाणिः स्वंङ्ग्रुरिः। सुबाहुरुत शक्त्याः।
अपंद्यमाना पृथिव्याशा दिश् आ पृंण। उत्तिष्ठ बृह्ती भंवोध्वां तिष्ठ
ध्रुवा त्वम्। वसंवस्त्वाच्छ्ंन्दन्तु गायत्रेण् छन्दंसाङ्गिर्स्वद्रुद्रास्त्वा
च्छ्ंन्दन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्दंसाङ्गिर्स्वदादित्यास्त्वाच्छ्ंन्दन्तु जागंतेन्
छन्दंसाङ्गिर्स्वद्विश्वें त्वा देवा वैश्वान्रा आच्छुंन्दन्त्वानुंष्टुभेन्
छन्दंसाङ्गिरस्वत्॥ (२४)

पत्नीरिमा ॰ कुद्रास्त्वाच्छॄंन्दुन्त्वेकान्नवि ५ शतिश्चं॥🕳

ξ]

समास्त्वाग्न ऋतवों वर्धयन्तु संवथ्स्रा ऋषयो यानि स्त्या। सं दिव्येन दीदिहि रोचनेन विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्याः। सं चेध्यस्वाग्ने प्र चं बोधयैनुमुचं तिष्ठ महते सौभंगाय। मा चं रिषदुपस्ता ते अग्ने ब्रह्माणंस्ते यशसंः सन्तु मान्ये। त्वामंग्ने वृणते ब्राह्मणा इमे शिवो अग्ने (२५)

संवरंणे भवा नः। सप्बहा नो अभिमातिजिच्च स्वे गयें जागृह्यप्रंयुच्छन्न्। इहैवाग्ने अधि धारया रियं मा त्वा नि क्रंन्यूर्विचितों निकारिणः। क्षत्रमंग्ने सुयमंमस्तु तुभ्यंमुपस्ता वर्धतां ते अनिष्टृतः। क्षत्रेणांग्ने स्वायुः सः रंभस्व मित्रेणांग्ने मित्रधेयें यतस्व। सजातानांम्मध्यम्स्था एंधि राज्ञांमग्ने विह्व्यों दीदिहीह। अतिं (२६)

निहो अति स्निधोऽत्यचित्तिमत्यरांतिमग्ने। विश्वा ह्यंग्ने दुरिता सह्स्वाथास्मभ्य सहवीरा र र्यिं दाः। अनाधृष्यो जातवेदा अनिष्टृतो विराडंग्ने क्षत्रभृद्दीदिहीह। विश्वा आशाः प्रमुश्चन्मानुषीर्भियः शिवाभिर्द्य परि पाहि नो वृधे। बृहंस्पते सवितर्बोधयैन् सश्शितं चिथ्सन्त्रा सर शिंशाधि। वृधयैनम्महृते सौभंगाय (२७)

विश्वं एन्मनुं मदन्तु देवाः। अमुत्रभूयादध् यद्यमस्य बृहंस्पते अभिशंस्तेरमुं अः। प्रत्यौहतामृश्विनां मृत्युमंस्माद्देवानांमग्ने भिषजा शचींभिः। उद्घयं तमंस्स्पिर् पश्यंन्तो ज्योति्रुक्तंरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगंन्म ज्योतिंरुत्तमम्॥ (२८)

इमे शिवो अग्नेऽति सौभंगाय चतुंस्त्रि॰शच॥=

ऊर्ध्वा अस्य स्मिधों भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोची १ ष्युग्नेः। सुमत्तमा सुप्रतीकस्य सूनोः। तनूनपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषुं देवः। पृथ आनंक्ति मध्वां घृतेने। मध्वां युज्ञं नेक्षसे प्रीणानो नराश १ सो अग्ने। सुकृद्देवः संविता विश्ववारः। अच्छायमेति शर्वसा घृतेनेडानो विह्वर्नमंसा। अग्नि इस्ते अध्वरेषुं प्रयथ्सुं। स यक्षदस्य महिमानमग्नेः सः (२९)

र्ड्ड मृन्द्रासुं प्रयसंः। वसुश्चेतिष्ठो वसुधातमश्च। द्वारो देवीरन्वस्य विश्वे वृता दंदन्ते अग्नेः। उरुव्यचंसो धाम्ना पत्यंमानाः। ते अस्य योषंणे दिव्ये न योनांवुषासानक्तां। इमं यज्ञमंवतामध्वरं नेः। दैव्या होतारावूर्ध्वमध्वरं नोऽग्नेर्जिह्वाम्भि गृणीतम्। कृणुतं नः स्विष्टिम्। तिस्रो देवीर्वर्हिरदे संदन्त्विडा सरस्वती (३०)

भारती। मही गृंणाना। तन्नंस्तुरीप्मद्भुतं पुरुक्षु त्वष्टां सुवीरम्। रायस्पोषुं वि ष्यंतु नाभिमस्मे। वनंस्पतेऽवं सृजा ररांणस्त्मनां देवेषुं। अग्निर्ह्वय शिमता सूंदयाति। अग्ने स्वाहां कृणुहि जातवेद इन्द्रांय ह्व्यम्। विश्वं देवा ह्विरिदं जुंषन्ताम्। हिर्ण्यगर्भः समंवर्तताग्रं भूतस्यं जातः पितरेकं आसीत्। स दांधार पृथिवीं द्याम् (३१)

उतेमां कस्मै देवायं ह्विषां विधेम। यः प्राण्तो निमिष्तो मंहित्वैक इद्राजा जगंतो बुभूवं। य ईशें अस्य द्विपद्श्वतुंष्पदः कस्मैं देवायं ह्विषां विधेम। य आंत्मदा बंलदा यस्य विश्वं उपासंते प्रशिषं यस्यं देवाः। यस्यं छायामृतं यस्यं मृत्युः कस्मैं देवायं ह्विषां विधेम। यस्येमे हिमवंन्तो महित्वा यस्यं समुद्रश् रसयां सह (३२)

आहुः। यस्येमाः प्रदिशो यस्यं बाहू कस्मैं देवायं हुविषां विधेम। यं कर्न्दंसी अवंसा तस्तभाने अभ्येक्षेताम्मनंसा रेजंमाने। यत्राधि सूर उदितौ व्येति कस्मै देवायं हुविषां विधेम। येन् द्यौरुग्रा पृंथिवी चं दृढे येन् सुवंः स्तभितं येन् नाकंः। यो अन्तरिक्षे रजंसो विमानः कस्मै देवायं हुविषां विधेम। आपों ह यन्मंहतीर्विश्वम् (३३)

आयुन्दक्षं दर्धाना जनयंन्तीर्ग्निम्। ततीं देवानां निरंवर्ततासुरेकः कस्मैं देवायं हुविषां विधेम। यश्चिदापो महिना पूर्यपंश्यद्दक्षं दर्धाना जनयंन्तीर्ग्निम्। यो देवेष्विधं देव एक आसीत्कस्मै देवायं हुविषां विधेम॥ (३४)

अके स सरेस्वती बार सह विश्वविभिर्शया ——[८]
आकूंतिम्ग्निम्प्रयुज् इं स्वाहा मनों मेधाम्ग्निम्प्रयुज् इं स्वाहां चित्तं विज्ञांतम्ग्निम्प्रयुज् इं स्वाहां वाचो विधृंतिम्ग्निम्प्रयुज् इं स्वाहां प्रजापंतये मनेवे स्वाहाग्नये वैश्वान्राय स्वाहा विश्वं देवस्यं नेतुर्मर्तो वृणीत सख्यं विश्वं राय इंषुध्यसि द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहा

मा सु भिंत्था मा सु रिषो द १ हंस्व वीडयंस्व सु। अम्बं धृष्णु वीरयंस्व (३५)

अग्निश्चेदं केरिष्यथः। दृश्हेस्व देवि पृथिवि स्वस्तयं आसुरी माया स्वधयां कृतासिं। जुष्टं देवानांमिदमंस्तु ह्व्यमिरिष्टा त्वमुदिहि युज्ञे अस्मिन्न्। मित्रैतामुखां तंपैषा मा भेदि। पृतान्ते परि ददाम्यभित्त्ये। द्वंन्नः सूर्पिरांसुतिः प्रत्नो होता वरेण्यः। सहंसस्पुत्रो अद्भुंतः। परंस्या अधि संवतोऽवंरा अभ्या (३६)

त्र। यत्राहमस्मि ता १ अंव। प्रमस्याः परावतो रोहिदंश्व इहा गंहि। पुरीष्यः पुरुप्रियोऽग्रे त्वं तरा मृधः। सीद त्वं मात्र्स्या उपस्थे विश्वान्यग्ने वयुनांनि विद्वान्। मैनांमर्चिषा मा तपंसाभि शूंशुचोऽन्तरंस्या १ शुक्रज्योतिर्वि भाहि। अन्तरंग्ने रुचा त्वमुखायै सदंने स्व। तस्यास्त्व १ हरंसा तपुआतंवेदः शिवो भंव। शिवो भूत्वा मह्यंमग्नेऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां योनिमिहासंदः॥ (३७)

यदंश्रे यानि कानि चा ते दारूणि द्ध्मिसं। तदंस्तु तुभ्यमिद्धृतं तज्जंषस्व यविष्ठा। यदत्त्यंपजिह्विंका यद्धम्रो अंतिसर्पति। सर्वं तदंस्तु ते घृतं तज्जंषस्व यविष्ठा। रात्रिंश्रात्रिमप्रयावम्भर्न्तोऽश्वायेव तिष्ठते घासमस्मै। रायस्पोषंण सिमुषा मदन्तोऽश्वे मा ते प्रतिवेशा रिषाम। नाभाँ (३८)

अग्नेऽपिं दधाम्यास्यैं। द इष्ट्रांभ्याम्मिलिस् अम्भ्यैस्तस्कं रा र उत। ह नूंभ्या इस्तेना भंगवस्ता इस्त्वं खांद सुखांदितान्। ये जनेषु मिलिस् वः स्तेना सस्तस्कं रा वनें। ये (३९) कक्षेष्वधायवस्ता इस्तें दधामि जम्भयोः। यो अस्मभ्यं मरातीयाद्य नो द्वेषते जनेः। निन्दाद्यो अस्मान् दिपसां सर्वं तम्मस्मसा कुंरु। स श्रीतं मे ब्रह्म स श्रीतं वीर्यं बलम्। स श्रीतं क्षत्रं जिष्णु यस्याहमिस्मं पुरोहिंतः। उदेषाम्बाह् अंतिरुमुद्धर्च उद्

पृथिव्याः संमिधानमृग्निः रायस्पोषांय बृह्ते हंवामहे। इरम्मदम्बृहद्वेक्यं यजेत्रं जेतांरमृग्निं पृंतनासु सासहिम्। याः सेनां अभीत्वंरीराव्याधिनीरुगंणा उत्त। ये स्तेना ये च तस्कंरास्ताः स्ते

स्वाः अहम्। दृशानो रुका उर्व्या व्यंद्यौदुर्मर्षमायुः श्रिये रुंचानः। अग्निर्मृतो अभवृद्वयोभिर्यदेनं द्यौरजंनयथ्सुरेताः। विश्वां रूपाणि प्रति मुश्रते कृविः प्रासावीद्भद्रं द्विपदे चतुष्पदे। वि नाकमख्यथ्सविता वरेण्योऽनुं प्रयाणमुषसो वि राजित। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकः समीची। द्यावा क्षामां रुकाः (४१)
अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। सुपूर्णोऽसि

बलम्ं। क्षिणोमि ब्रह्मणामित्रानुन्नयामि (४०)

तनूर्वामदेव्यम्बृंहद्रथन्तरे पक्षौ यंज्ञायज्ञियम्पुच्छं छन्दाङ्स्यङ्गानि धिष्णियाः शफा यजूर्षेषि नामं। सुपूर्णोऽसि गुरुत्मान्दिवं गच्छ सुवं: पत॥ (४२)

गुरुत्मौत्रिवृत्ते शिरों गायुत्रं चक्षुः स्तोमं आत्मा सामं ते

नाभा वने येन यामि क्षामां रुक्गौंऽष्टात्रिरंशह॥———[१०] अग्ने यं यज्ञमंध्वरं विश्वतः परिभूरसिं। स इद्देवेषुं गच्छति।

सोम् यास्ते मयोभुवं ऊतयः सन्ति दाशुषै। ताभिर्नोऽविता भव। अग्निर्मूर्धा भुवंः। त्वं नंः सोम् या ते धामानि। तथ्संवितुर्वरैण्यम्भर्गो देवस्यं धीमहि। धियो यो नंः प्रचोदयात्। अचित्ती यचंकृमा दैव्ये जने दीनैर्दक्षैः प्रभूती पूरुषत्वता। (४३)

देवेषुं च सवित्मानुंषेषु च त्वं नो अत्रं सुवतादनांगसः। चोद्यित्री सूनृतांनां चेतंन्ती सुमतीनाम्। यृज्ञं देधे सरंस्वती। पावीरवी कुन्यां चित्रायुः सरंस्वती वीरपंत्री धियं धात्। ग्राभिरच्छिंद्र शरण स्जोषां दुराधर्षं गृणते शर्मं य सत्। पूषा गा अन्वेतु नः पूषा रेक्ष्त्वर्वतः। पूषा वाज समोतु नः। शुक्रं ते अन्यद्यंज्तं ते अन्यत् (४४)

विषुंरूपे अहंनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवंसि स्वधावो भद्रा ते पूषित्रह रातिरंस्तु। तेंऽवर्धन्त स्वतंवसो महित्वना नाकं तुस्थुरुरु चंकिरे सदंः। विष्णुर्यद्धावृद्धृषंणम्मद्च्युतं वयो न सींद्न्निधं

प्रथमः प्रश्नः

बर्हिषिं प्रिये। प्र चित्रमर्कं गृंणते तुराय मारुंताय स्वतंवसे भरध्वम। ये सहा ईसि सहंसा सहंन्ते (४५)

रेजंते अग्ने पृथिवी मखेभ्यं। विश्वे देवा विश्वे देवाः। द्यावां नः पृथिवी इम॰ सिध्रमद्य दिविस्पृशम्। यज्ञं देवेषु यच्छताम्। प्र पूर्वजे पितरा नव्यसीभिर्गीर्भिः कृणुष्वर सद्ने ऋतस्य। आ नौं द्यावापृथिवी दैव्येन जर्नेन यातम्महि वां वरूथम्। अग्निः स्तोमेन बोधय समिधानो अमर्त्यम्। हव्या देवेषुं नो दधत्। स हंव्यवाडमंर्त्य उशिग्दूतश्चनोहितः। अग्निर्धिया समृण्वति। शं नो भवन्तु वाजेवाजे॥ (४६)

प्रुषत्वतां यजतन्तें अन्यथ्सहंन्ते चनोहितोऽष्टौ चं॥ **-**[88] विष्णोः क्रमों ऽसि दिवस्पर्यन्नपते ऽपेत समितं या जाता मा नों हिश्सी द्भवाऽस्यांदित्यङ्गर्भिमन्द्रांग्री

रोचनैकांदश॥∎ **-**[१२]

विष्णोरस्मिन् हव्येतिं त्वाऽहं धीतिभिर्होत्रां अष्टाचंत्वारिश्शत्॥४८॥ विष्णोः ऋमोऽसि स त्वन्नों अग्रे॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita. github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/ stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/